

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 179: Forslag til lov om ændring af lov om Danmarks tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber og Den Europæiske Union. (Danmarks ratifikation af Nicetraktaten).

Af udenrigsministeren (Mogens Lykketoft).
(Fremsat 2/3 2001).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Claus Larsen-Jensen (S):

Så tager vi fat på behandlingen af det egentlige lovforslag, og jeg vil starte med at sige, at vi har i Socialdemokratiet en klar vision for fremtidens Europa.

Vi vil et Europa, hvor ødelæggelser, krige og deling af kontinentet erstattes af et demokratisk politisk samarbejde om i fællesskab at skabe økonomisk og social udvikling for alle mennesker og nationer i hele Europa, for vi ved, at det er den eneste vej til langsigtet stabilitet og fred.

Vi vil skabe et mulighedernes Europa for alle. Vi vil over tid overvinde de store forskelle og uligheder; vi vil have alle i arbejde; vi vil give Europa det nødvendige fremtidsløft og bringe hele Europa i front af udviklingen af en vidensøkonomi; vi vil udvikle retsstatsprincipperne i landene og sikre borgerne og virksomhederne rettigheder på tværs af landegrænserne.

Vi vil social velfærd i Europa; vi vil et grønt Europa, et helt Europa, hvor EU ikke erstatter den rige mangfoldighed af sprog, kultur, erfaring osv., der er i de stadig flere medlemslande og deres befolkninger, men giver en merværdi, et supplement på de områder, vi enten kun eller bedst kan varetage i fællesskab.

Vi vil et Europa, som også vil sætte en ny global dagsorden med mennesker og miljø før marked; et Europa, hvor det indre marked og det økonomisk-monetære samarbejde ikke er målene i sig selv, men midlerne til at nå ovennævnte mål til gavn for alle landenes befolkninger.

Selv om Nicetraktaten på mange måder er en teknisk traktat, der skal færdiggøre Amsterdammtraktaten for at gøre EU parat til udvidelsen, skal den alligevel ses i det visionære, historiske perspektiv. Nicetraktaten er nemlig nøglen, der gør det muligt for de mange ansøgerlande, ikke mindst i Øst- og Centraleuropa, at flytte fra baghuset til forhuset i Europa. Når Danmark i andet

halvår af 2002 har EU-formandskabet, bliver den også nøglen for os til at få færdiggjort forhandlingerne med de første lande om EU-medlemskab.

Med vedtagelsen af EU's køreplan for udvikelsen er vejen yderligere banet. Nu gælder det om under det svenske, det belgiske, det spanske og det danske EU-formandskab at holde tidsplanen. Vi kan sagtens se svære forhandlingsområder forude, men vi har tiltro til, at viljen og evnen i ansøgerlandene og i EU-landene er stor, fordi perspektiverne for Europa er så store, at det vil lykkes, hvis man ikke stirrer sig blind på problemerne, men i stedet løfter blikket mod horisonten og prøver at finde nogle løsninger sammen med de andre EU-lande og ansøgerlandene.

Med Nicetraktaten er aftalt den nye magtbalance med stemmeregler og -vægte for alle landene. På nogle få områder er der indført kvalificeret flertal, så EU ikke mister evnen til at træffe beslutninger efter udvidelsen. Der er også sikret klare regler om de i dansk sammenhæng debatmæssigt mere ømme områder og EU's eksterne rolle i forhold til WTO, og det er selvfølgelig sikret, at EU eksternt kun kan forhandle inden for de rammer, der er sat for EU-samarbejdet.

Der er lagt op til et rotationsprincip, som vi har drøftet tidligere, og som jeg ikke skal sige mere om nu. Man kan diskutere den kunstneriske udførelse af tilblivelsen af Nicetraktaten. Det handler jo om magt og indflydelse, men det må ikke skygge for perspektivet for fremtidens Europa.

Det er aftalt, at der i 2004 skal gennemføres en ny regeringskonference. Der tales om en forenklet traktat, en klarere arbejdsdeling mellem EU og medlemslandene, om charteret for fundamentale rettigheder skal være en del heraf, og om styrkelse af de nationale parlamenters rolle. Det giver os og andre i EU 4-5 år til at diskutere, hvad det er for et EU-Europa, vi ønsker os.

Det er Socialdemokratiets holdning, at vi i Danmark skal have en bred folkelig debat herom og også give nogle aktive bud på fremtidens Europa. Hvad er det for et Europa, vi ønsker os? Det er nødvendigt, at vi selv melder ud frem for at vente på at forholde os til de andres forslag.

Det er også vores mål, at vi inden regeringskonferencen i 2004 får optaget et større antal af ansøgerlandene i EU, så de kan deltage fuldt ud i udformningen af fremtidens Europa og i det næste Europa-Parlamentsvalg. Regeringskonfe-